

جواد خواجهی می‌گوید برنامه‌ریزی خاصی برای اینستاگرام نداشته است

ویدئوها را پشت فرمان ضبط می‌کنم

احمد آذرسا؛ چرا آرزوی بچه‌هایمان شاخ مجازی شدن است؟

سندرم چشم بی‌قرار

رویا هاشمی از مادرانی می‌گوید که کودکانشان را اسباب شهرت کرده‌اند

بیبی ایز لودینگ...

علی گنجی از حساب‌های عجیب اینستاگرام می‌گوید

قلبم را قرمز کن حتی به غلط!

۱۳

پنجشنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۰ شماره ۵۹۴۲

هفتک‌جام‌جم

«هفتک جام‌جم» چهار صفحه ویژه از روزنامه جام جم است. جایی که قرار است هر آخر هفته دور هم بنشینیم و راجع به موضوعی که در زندگی روزمره درگیر آن هستیم و کمتر به آن فکر می‌کنیم، صحبت کنیم. آخر هفته‌ها با «هفتک جام‌جم» همراه باشید.

شاید این شماره «هفتک جام‌جم» باعث شود برای همیشه قید شاخ مجازی شدن را بزنید

چگونه شاخ دار شویم؟

شاخ‌جام‌جم

دستورالعمل‌های لازم برای به ابتذال کشاندن هنر و ادبیات

کافه‌های اینستاگرامی، باید‌ها و نبایدها

سال ۹۲ بود که مجتبی آمده بود محل کارم که سری بزنم و جایی بنشینم. تازه یک گوشی سونی خریده بودم و دوربین بدی نداشت. من هم کرم عکاسی افتاده بود به جانم و از در و دیوار عکس می‌گرفتم. مجتبی سواد عکس‌اش بد نبود. چندتایی عکس‌های تازه‌ام را نشان دادم که چیزکی بگوید و یاد بگیرم. عکس‌ها را که دید گفت خوبه مناسب اینستاگرامه و شد آنچه شد. پرسیدم چی هست و گوشی‌ام را گرفت و اینستا را نصب کرد. آن موقع‌ها اینستا لوگوی قشنگ‌تری داشت. تمش آبی بود و اینقدر بی‌در و پیکر نبود. خلاصه آن زمانی که اینستاگرام بیابان بود و فقط می‌شد ویدئوی‌ها ثانیه‌ای گذاشت و از شلم شوربای امروز خبری نبود. من از همان روز نیت کردم پیجم بیشتر متن محور باشد تا عکس محور و نیتم این بود که حال مخاطب‌هایم را خوب کنم. این مقدمه منبر اینجانب بود و از اینجا می‌خواهم خدمت‌تان لب مطلب را عرض کنم. برای داشتن یک صفحه ادبی در اینستاگرام چه موادی لازم است.

حامد عسکری
شاعر و نویسنده‌ای که صفحه اینستاگرامش اندازه ورزشگاه آزادی تماشاچی دارد

عکس

از آنجا که اینستاگرام یک اپلیکیشن عکس محور است، چیزی باید در آن قاب لامصب بالا باشد. فلذا هرچه بانگ عکستان پر و پیمان‌تر باشد لایک خورتان بالاتر می‌رود. این‌که می‌گوییم عکس نه بلکه عکس‌هایی که عرض می‌کنم را باید در هارد خود داشته باشید. (الف) عکس‌ها ترجیحا سیاه و سفید باشد. اینجوری باعث می‌شود حس خفن بودن و هنری بودن را بیشتر القا کند. شما یک عکس از یک لنت عقب موتورسیکلت را هم سیاه و سفید کنی و زیرش بنویسی: (لعتن به دلی که لنت ندارد و بی‌هو می‌رود لعتنی) ببین چه لایکی درو می‌کند. (ب) عکس دخترهای پشت به دوربین. عکس دخترهایی با دسته گل توی کوچه‌های پاریس و رم و ایبانه. عکس دختر

اسم صفحه

اسم صفحه خیلی مهم است. عین اسم آدمیزاد است. باید

خوش معنی، خوش‌بیان و خوش‌گوش و خوش‌موسیقی و بقیه خوش‌ها باشد. برای خوش بودن همه اینها هم پیشنهادهایی هست که خدمتان عرض می‌کنم.

کافه

این کلمه لا‌کردار را اول هرکلمه‌ای در جهان بگذارید می‌تواند اسم یک صفحه ادبی ناپس باشد. امتحان کنیم. کافه پیاده‌رو... کافه ریش... کافه سنگ... کافه استکان... دیدید؟ توی بیو هم بنویسید میزی برای شعر و حال خوب

بانو

این کلمه هم همان کار کافه را می‌کند و فرقی این است که آخر کلمات جواب می‌دهد. مثلا انار بانو... سنگ بانو... غم بانو... نامه بانو... برای این گونه پیج‌ها اگر خانم هستید نباید یک عکس از چهره خودتان بگذارید. باید خودتان باشید و نباشید. چه جوری، حالا عرض می‌کنم. با یک دوستتان باید بروید پارک، یک برگ کهنه درخت چنار، ترجیحا بزرگ و پهن بردارید و با فاصله یک دست مقابل صورتتان بگیرید و به آن دوستتان بگویید جوری عکس بگیرد که میانه برگ دقیق منطبق برچهره شما باشد. عکس تولیدشده با کمی ادیت و گذاشتن فیلتر، رموز و جذاب و هنری است و چه بهتر از این.

بیو بیو دلم برات تنگه

بیوی شما مهم است اما مهم‌ترین قسمتش این است که نوشته باشید تابع قوانین جمهوری اسلامی. یعنی شما با لباس‌های بچگی‌ات با حداقل پارچه کاربردی بیا جلوی

دوربین و ورزش کن و پست بگذار ولی این جمله حتما باید باشد. لامصب کار بیمه مسؤولیت را دارد. بحث دوم این است که بنویسید: و به خدایی که به‌شدت کافی است و در ادامه خاطر نشان کنید و من شر حاسد ادا حسد. از گذاشتن ایموجی چشم زخم حداقل سه تا هم اصلا غافل نشوید. توی بیو از کلمه کمی هم می‌توانید استفاده کنید خیلی جواب است. کمی فلسفه... کمی شعر... کمی سفر... کمی دلتنگی... کمی تنهایی... کمی عطر چایی... می‌بینید لا‌کردار اصلا دل آدم یک جوری می‌شود.

محتوا

اصولا آدم‌های اینستاگرام سه دسته‌اند. یا مدل هستند یا عکاس هستند یا شاعر و نویسنده. با دو دسته اول کاری نداریم چون بساط و بازار خوشان را دارند. با دسته سوم که شاعر و نویسنده هستند سروکارمان است. شعرهایشان را بچورید. کمی دستکاری کنید، مصرع‌ها را بالا و پایین کنید و تیریک بگویید. شما یک شاعر مجازی حیرت‌آور شده‌اید.

چه خوب گفت

این جمله معجزه می‌کند. یعنی این جمله را بگذار قبل از اسم منفورترین آدم جهان، تو اصلا بگو صدام. هیتلر، موسلینی، قذافی و بعد یک جمله معمولی مزخرف روزانه بگذار و بعد پست یا استوری‌ش کن. هزارتا برداشت سیاسی، اجتماعی و ادبی پلی فونیک از آن می‌شود کرد. نمونه: چه خوب گفت هیتلر: گشتمنه... اینجا مخاطب ممکن است در ذهنش بپرسد: که چی. شما آدمین محترم در این لحظه

273 Posts 273 K Followers 150 Following

به کافه دل نوشته خوش آمدید

باید کامنت بگذاری: دوست عزیز التماس تفکر بیشتر... بعد اگر توهین کرد. کامنت را جواب بده به یزدان که ما گر خرد داشتیم، کجا این سرانجام بد داشتیم.

بازیگرها را دریاب

مهران مدیری، خسروشکیبایی، حامدبهداد و قباد توی شهرزاد هیچ‌وقت شاعر و حکیم و نکته‌بین و نکته‌سنگ نبوده‌اند و حرف‌هایی که ازشان می‌شنویم حرف‌های خودشان نیست و حرف‌های آن نویسنده فیلمنامه یا متن برنامه‌هاست که گفته ولی مهم نیست. همان چه خوب گفته بالا را بیاور بغل اسم این عزیزان و هرچه می‌خواهد دل تنگت بگو...

معروف‌ها را دریاب

پیج‌های پربازدید را پیدا کن. مهم نیست صابون زیربغل کوسه می‌فروشد یا پک لاغری شش ماه با کفی ماشین. یک کامنت مفصل طراحی کن با کلی گل و استیکر و ماه و ستاره و زیرش رگباری کامنت بگذار. محتوا هم ترجیحا اینجوری باشد: عشقت ترکرت کرده؟ داری دیوونه میشی؟ دلت آرامشی از جنس گرمای قهوه می‌خواد؟ دوست داری با متن‌هاات روانیش کنی که برگرده؟ به پیچ من سرزن. دعوتی به یک فتنان شعر و آرامش اگر هم حوصله این کار را نداشته‌ی یک کامنت کوتاه بنویس و همه جاکپی کن: مطالب خوبی داری به پست‌های من هم سر بزض ضرر نمی‌کنی. چشم قلبی چشم قلبی... زیر پست شاعرها و نویسندہ‌ها هم برو اگر خانم بودند بنویس: طبعتان روان بانوی مشرقی، قلمتان نویسا پاینده باشید. با اجازه‌کی... اگرهم آقا بود بنویس: سلطان قلم... حال کردم. لات بمیری. کپی کردم حال کنی.

دوکلام حرف حساب

اینستاگرام، توئیتر، تلگرام و هر بستری دیگر فقط یک محل است. یک بستر است. کپی می‌کنی... تو می‌توانی روی این میز لبو بفروشی، می‌توانی جوراب بفروشی، می‌توانی کاکتوس بساط کنی یا مجسمه‌هایی خوش‌تراشی از چوب و سنگ و موم که هنرد و کار دست. هر محصولی روی این میز بچینی، مشتری خودش را دارد. هرچیزی ارائه کنی هستند کسانی که خریدار و مشتری‌ات باشند. مردم برای دیدن تو و محتوای تولیدی‌ات دارند حجم اینترنت می‌سوزانند. عکسی برمی‌داری. شعری کپی می‌کنی... ویدئویی به اشتراک می‌گذاری، حواست به مالک و تولیدکننده‌اش باشد و مطمئن شو راضی باشد و همیشه به این فکر کن... این پست، این مطلب، این استوری که می‌گذاری آخرین مطلب عمرت باشد که از تو برای بقیه به یادگار می‌ماند. حواست باشد با چه اسم و مطلبی خاطره می‌شوی. به قول عباس کیارستمی: ما همان چیزی هستیم که تولید می‌کنیم.